

Stovky mladých záchránců pomohly svým nejbližším

Úrazová polní nemocnice uprostřed Brna praská ve švech. Lékaři mají opravdu perné chvíle, protože zřejmě došlo k hromadné havárii **poloslepých, nahluchlých** nebo prostě jen nemotorných cyklistů a sportovců. Navíc se zranili tak nešikovně, že **fraktury doprovází** ještě například poranění očí či bolesti břicha. Naštěstí pro všechny zúčastněné se jedná jen o plyšová zvířátka a jejich „maminky“ jsou děti, které tyto zraněné smolaře přivedly do úrazové nemocnice zvířátek, kde na každého malého návštěvníka čeká dobrodružství.

Překvapující hezký úvod. By to mohl být. Kdybyste napsal lepší titulěk – a čtenář se nemátl prvním odstavcem (handicapovaní sportovci?)

Je slunečná středa a před **bílým domem** v Brně se to hemží „maminkami“ se svými plyšovými ratolestmi a v tuto chvíli začíná příběh šestiletého Davida, který si hrdě nese svého medvídka, **kterého potkal podobný osud jako ostatní zraněná zvířátka. Klučina prochází čekárnou, kde s úsměvem sleduje všechna různá plyšová zvířátka ostatních „maminek“.** Jsou to děti z různých mateřských škol z celého Brna. David si ale hledí svého medvídka, na něm mu **přeci** záleží nejvíce. Přichází s médou na ambulanci a otevírá se před ním pohled na improvizovanou „eintopf“ nemocnici v jedné velké místnosti, kde jsou všechna oddělení vytyčena plentami a žije to tam v podstatě jako v normální nemocnici. Hned u vstupu čeká Davidova **medvídka** úvodní **vyšetření, kde** chlapce zpovídá zvědavá a usměvavá **sestřička**. David si to pamatuje, ví moc dobře, co se stalo. „Spadl z kola a docela nešikovně. Bolí ho **nožičky** a navíc taky **očíčko**,“ oznamuje se smutnými očima David **sestřičce**. Ta mu vypíše všechna oddělení, na která se má chlapec vypravit a také mu dá tři razítka s obrázkem - přesněji oka, nohy a symbol radioaktivity aby se lépe orientoval. První oddělení, které David navštíví, je rentgen. Symbol na vstupní plentě se shoduje s tím, co má hoch na lékařském záznamu a proto si je jist, že je tam správně.

Rentgen vypadá vskutku věrohodně. Z velké krabice svítí červené světýlko a sestřička připravuje medvídka pod zařízením. „Měli jsme tam ještě přidat nějakou ochrannou zástěru pro toho medvídka. Takhle to vypadá, že ho celého ozařujeme,“ připouští drobný nedostatek jedna z organizátorek akce Jana Černá. David se ale usmívá a je zvědavý, jak to celé dopadne. Posílají Davida se snímky na chirurgii, kde se dozvídá, že jeho milovaný medvídek má obě **nohy zlomené**.

Po náročné mumifikaci a „sádrování“ na ortopedickém oddělení přichází David na oční, kde medvídkovi ošetří **očíčko** a předepíší oční kapky. Od studentky praktické pediatrie Pavly Fabulové se dozvídá, že by i sám David měl dávat na kole pozor. „Vždycky bys měl mít prilbu a **jezdit s doprovodem, když jedeš na silnici**. Na loktech a na kolenou musíš mít chrániče.“ David už utíká do lékárny, kde dostává mastičku a sadu omalováněk. **Podařilo se mu pomoci svému nešťastníkovi, stejně jako stovkám dětí, které navštíví nemocnici zvířátek v rámci Brněnských dnů bez úrazů.** Navíc se něco dozvěděl tom, jak to funguje v nemocnici a teď už ví, že se tam nemusí bát. „Nejvíce se mi líbily ty doktorky,“ říká David s nadšením **a je mu jasné, že tím trochu překvapí svou paní učitelku z mateřské školy, která stojí opodál.** „Hlavně, že to **děcka** zaujalo,“ dodává učitelka.

To ale ještě není všechno. Před budovou stojí sanitka a děti si zvědavě prohlížejí vnitřek. Záchranář dětem ukazuje **namaskovaného** plyšáka na lůžku v sanitce, který je napojen na zdravotnické přístroje. Poté děti vycházejí ven a zkouší si, jak se budou cítit ve vakuové matraci. Děti jsou nadšené a ptají se na všechno, co je napadne. Záchranáři ukazují, co samy děti můžou udělat, když uvidí, jak se někdo zranil. „Děti v takový moment musí hlavně zavolat o pomoc. Třeba své rodiče. Člověka, kterému se něco stalo, především nesmí zvedat – to je pro tento věk nejdůležitější a tohle by si měli z této simulace odnést,“ s nadšením sděluje tisková mluvčí záchranné služby Jihomoravského kraje Barbora Zuchová. „Já jsem se docela lekla, když ta sanitka zahoukala, ale jinak se mi to moc líbilo,“ hodnotí

svoje zážitky pětiletá účastnice Anička. „Tohle je první ročník akce v takovém rozsahu. Do této doby se podobné „divadýlko“ dostávalo k dětem jen prostřednictvím dobrovolníků z řad studentů medicíny, kteří jezdili do školek. Tím jsme se inspirovali a udělali pořádnou velkou nemocnici zvířátek, jak má být,“ říká Černá. „Snažíme se, aby děti prošly co nejvíce stanovišti a ty jejich zranění jsou kvůli tomu komplikovanější. Tím že si projdou celou procedurou v nemocnici, tak pak pro ně nebude takovou neznámou.“ dodává učitelka vyšší zdravotnické školy v Brně Jiřina Zavřelová.

Petr Pospíchal

Dobry nápad, ale zpracování by ještě chtělo jeden přepis. Švih, rytmus, více přímé řeč. Srozumitelnost.

